

2. Jeigu lizingo sutartys dėl motorinių transporto priemonių su ridos apskaita – kaip antai aprašytos pirmajame klausime – yra sutartys dėl finansinių paslaugų:

- a) Ar nekilnojamosios mažmeninės prekybos patalpos, kaip jos suprantamos pagal Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 9 punktą, yra ir prekybai skirtos patalpos, priklausančios asmeniui, kuris inicijuoja prekiautojo sandorius su vartotojais, tačiau pats neturi įgaliojimų sudaryti atitinkamas sutartis?

Jeigu taip:

- b) Ar tai taikoma ir tuo atveju, kai asmuo, kuris inicijuoja sutartį, užsiima komercine veikla kitoje srityje ir (arba) pagal priežiūros teisės aktus ir (arba) civilinę teisę neturi teisės sudaryti finansinių paslaugų sutarčių?

3. Jeigu į vieną iš antrojo klausimo a arba b punktų būtų atsakyta neigiamai:

Ar Direktyvos 2011/83/ES 16 straipsnio 1 punktą turi būti aiškinamas taip, kad lizingo sutartys dėl motorinių transporto priemonių su ridos apskaita (kaip antai aprašytos pirmajame klausime) patenka į šios išimties taikymo sritį?

4. Jeigu lizingo sutartys dėl motorinių transporto priemonių su ridos apskaita – kaip antai aprašytos pirmajame klausime – yra sutartys dėl finansinių paslaugų:

- a) Ar nuotolinės prekybos sutartis, kaip ji suprantama pagal Direktyvos 2002/65/EB 2 straipsnio a punktą ir Direktyvos 2011/83/ES 2 straipsnio 7 punktą, yra ir tuo atveju, kai per derybas dėl sutarties asmeninis kontaktas buvo tik su asmeniu, kuris inicijuoja prekiautojo sandorius su vartotojais, tačiau pats neturi įgaliojimų atitinkamų sutarčių sudarymui?

Jeigu ne:

- b) Ar tai taikoma ir tuo atveju, kai asmuo, kuris inicijuoja sutartį, užsiima komercine veikla kitoje srityje ir (arba) pagal priežiūros teisės aktus ir (arba) civilinę teisę neturi teisės sudaryti finansinių paslaugų sutarčių?

(¹) 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2011/83/ES dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva 93/13/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 1999/44/EB bei panaikinamos Tarybos direktyva 85/577/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 97/7/EB (OL L 304, 2011, p. 64).

(²) 2008 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2008/48/EB dėl vartojimo kredito sutarčių ir panaikinanti Tarybos direktyvą 87/102/EEB (OL L 133, 2008, p. 66).

(³) 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos Direktyva 2002/65/EB dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičianti Tarybos direktyvą 90/619/EEB ir Direktyvas 97/7/EB ir 98/27/EB (OL L 271, 2002, p. 16; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių ., 6 sk., 4 t., p. 321).

**2021 m. spalio 8 d. Oberster Gerichtshof (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą
byloje VB / GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH**

(Byla C-625/21)

(2022/C 37/17)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Oberster Gerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorius: VB

Kita kasacinio proceso šalis: GUPFINGER Einrichtungsstudio GmbH

Prejudiciniai klausimai

1. Ar 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais ⁽¹⁾ 6 straipsnio 1 dalį ir 7 straipsnio 1 dalį reikia aiškinti taip, kad vertinant ekonominės veiklos vykdytojo teisę pagal sutartį pareikalauti iš vartotojo atlyginti žalą, kurią jis grindžia neteisėtu sutarties atsisakymu vartotojo iniciatyva, dispozityvios nacionalinės teisės taikymas atmetamas jau tuomet, kai ekonominės veiklos vykdytojo standartinėse sutarties sąlygose (toliau – standartinės sąlygos) yra nesąžininga sąlyga, pagal kurią ekonominės veiklos vykdytojui greta dispozityvios nacionalinės teisės nuostatų pasirinktinai suteikiama teisė iš sutartį pažeidusio vartotojo reikalauti fiksuoto dydžio žalos atlyginimo?

Jeigu pirmąjį klausimą būtų atsakyta teigiamai:

2. Ar toks dispozityvios nacionalinės teisės taikymas atmetamas ir tuo atveju, kai ekonominės veiklos vykdytojas vartotojui reiškiamą reikalavimą atlyginti žalą grindžia ne pirmiau minėta sąlyga?

Jeigu pirmąjį ir antrąjį klausimus būtų atsakyta teigiamai:

3. Ar minėtoms Sąjungos teisės nuostatomis prieštarauja tai, kad sąlygos, kurią sudaro kelios taisyklės (pavyzdžiui, alternatyvios sankcijos už neteisėtą sutarties atsisakymą), atveju sutartiniams santykiams lieka galoti tos sąlygos dalys, kurios bet kuriuo atveju atitinka dispozityvią nacionalinę teisę ir nėra laikytinos nesąžiningomis?

⁽¹⁾ OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288.

2021 m. spalio 11 d. *Verwaltungsgerichtshof* (Austrija) pateiktas prašymas priimti prejudicinį sprendimą byloje *Funke Sp. z o.o. / Landespolizeidirektion Wien*

(Byla C-626/21)

(2022/C 37/18)

Proceso kalba: vokiečių

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas

Verwaltungsgerichtshof

Šalys pagrindinėje byloje

Kasatorė: *Funke Sp. z o.o.*

Institucija atsakovė: *Landespolizeidirektion Wien*

Prejudiciniai klausimai

Ar

- 2001 m. gruodžio 3 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos ⁽¹⁾, iš dalies pakeista Reglamentu (EB) Nr. 765/2008 ⁽²⁾ ir Reglamentu (EB) Nr. 596/2009 ⁽³⁾, visų pirma jos 12 straipsnis ir II priedas,
- 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (EB) Nr. 765/2008, nustatantis su gaminių prekyba susijusius akreditavimo ir rinkos priežiūros reikalavimus ir panaikinantį Reglamentą (EEB) Nr. 339/93, visų pirma jo 20 ir 22 straipsniai, ir
- 2018 m. lapkričio 8 d. Komisijos įgyvendinimo sprendimas (ES) 2019/417 ⁽⁴⁾, kuriuo nustatomos Europos Sąjungos skubaus informavimo sistemos (RAPEX), nustatytos pagal Direktyvos 2001/95/EB dėl bendros gaminių saugos 12 straipsnį, ir jos pranešimų sistemos naudojimo gairės, turi būti aiškinami taip, kad:

- 1) ekonominės veiklos vykdytojo teisė į RAPEX pranešimo papildymą kyla tiesiogiai iš šių teisės aktų?
- 2) Europos Komisija yra kompetentinga priimti sprendimą dėl tokio prašymo?

ar